



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 27. ledna 2022 Mgr. Karlem Governacem jako samosoudcem v hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX** v **XXX**, **XXX**, trvale bytem **XXX**,

je vinen, že

v **XXX** ani jinde v době od března 2020 do října 2021, ačkoliv mohl a měl k tomu zdravotní a pracovní předpoklady, jako otec úmyslně neplatil výživné na svého nezletilého syna **XXX**, narozeného **XXX**, i když mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a výše výživného mu byla určena rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 11. 3. 2020, č. j. 0 P 83/2019-128, který převzal dne 30. 3. 2020, a který nabyl právní moci dne 15. 4. 2020, tak, že je povinen přispívat na výživu svého syna částkou 2.500 Kč měsíčně, vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky **XXX**, narozené **XXX**, počínaje dnem 10. 5. 2019, čímž na výživném dluží celkem 50.000 Kč, a i v důsledku neplacení výživného musely být **XXX** vypláceny dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, když v květnu 2020 jí byla na těchto dávkách vyplacena částka v celkové výši 13.346 Kč, v červnu 2020 ve výši 13.269 Kč, v červenci 2020 ve výši 13.776 Kč, v srpnu 2020 ve výši 13.776 Kč, v září 2020 ve výši 7.774 Kč, v říjnu 2020 ve výši 7.774 Kč, v listopadu 2020 ve výši 4.483 Kč, v prosinci 2020 ve výši 4.483 Kč, v lednu 2021 ve výši 4.483 Kč, v únoru 2021 ve výši 4.483 Kč, v březnu 2021 ve výši 9.464 Kč, v dubnu 2021 ve výši 9.870 Kč, v květnu 2021 ve výši 8.040 Kč, v červnu 2021 ve výši 9.260 Kč, v červenci 2021 ve výši 9.260 Kč, v srpnu 2021 ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

výši 13.932 Kč, v září 2021 ve výši 14.458 Kč, a v říjnu 2021 ve výši 14.458 Kč,

tedy

neplnil úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a uvedeným činem vydal oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v XXX ani jinde v době od března 2020 do října 2021, ačkoliv mohl a měl k tomu zdravotní a pracovní předpoklady, jako otec úmyslně neplatil výživné na svého nezletilého syna XXX, narozeného XXX, i když mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a výše výživného mu byla určena rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 11. 3. 2020, č. j. 0 P 83/2019-128, který převzal dne 30. 3. 2020, a který nabyl právní moci dne 15. 4. 2020, tak, že je povinen přispívat na výživu svého syna částkou 2.500 Kč měsíčně, vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky XXX, narozené XXX, počínaje dnem 10. 5. 2019, čímž na výživném dluží celkem 50.000 Kč, a i v důsledku neplacení výživného musely být XXX vypláceny dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, když v květnu 2020 jí byla na těchto dávkách vyplacena částka v celkové výši 13.346 Kč, v červnu 2020 ve výši 13.269 Kč, v červenci 2020 ve výši 13.776 Kč, v srpnu 2020 ve výši 13.776 Kč, v září 2020 ve výši 7.774 Kč, v říjnu 2020 ve výši 7.774 Kč, v listopadu 2020 ve výši 4.483 Kč, v prosinci 2020 ve výši 4.483 Kč, v lednu 2021 ve výši 4.483 Kč, v únoru 2021 ve výši 4.483 Kč, v březnu 2021 ve výši 9.464 Kč, v dubnu 2021 ve výši 9.870 Kč, v květnu 2021 ve výši 8.040 Kč, v červnu 2021 ve výši 9.260 Kč, v červenci 2021 ve výši 9.260 Kč, v srpnu 2021 ve výši 13.932 Kč, v září 2021 ve výši 14.458 Kč, a v říjnu 2021 ve výši 14.458 Kč.

2. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení žalovanou trestnou činností zcela doznal, u hlavního líčení prohlásil svoji vinu a soud toto prohlášení přijal. Prohlášení viny obžalovaného je v souladu s ostatními, v řízení provedenými důkazy, zejména s výpovědí oprávněné XXX a listinnými důkazy, ze kterých je patrné, že oprávněná byla dlouhodobě doplácena v posuzovaném období dávkami hmotné nouze, a protože tyto dávky byly jejím jediným příjmem, je evidentní, že bez tohoto příjmu by nebyla schopna péči o dítě zajistit, aniž by toto dítě bylo vystaveno nouzi.

3. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 tr. zákoníku, protože neplnil úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a uvedeným činem vydal oprávněnou osobu nebezpečí nouze. Obžalovaný nebyl v posuzovaném období (a není ani v současné době) nikde legálně zaměstnán, nechává se živit svými rodiči, o svého nezletilého syna nejeví zájem a na jeho výživu žádným způsobem dlouhodobě nepřispívá. Přitom obžalovaný je vyučen, není zdravotně omezen a pokud nepracuje, tak pouze z důvodu, že mu tento jeho zažitý životní styl zřejmě vyhovuje. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka trestného činu, jako forma zavinění byl shledán úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

4. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil sice poprvé přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1,3 tr. zákoníku, nicméně tato skutečnost neznamená, že by do doby, která je uvedena v popisu skutku, výživné řádně platil. Nepříznivá je pro obžalovaného skutečnost, že se trestné činnosti dopouštěl dlouhodobě, na výživném tak vznikl významný dluh a trestná činnost byla páchána v době podmíněného odsouzení pro trestnou činnost majetkového i drogového charakteru. Z uvedeného je zřejmé, že jiný druh trestu, než trest nepodmíněný, zjevně v úvahu nepřicházel. Trest byl ukládán v mezích zákonné trestní sazby podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku (ohrožen trestní sazbou 6 měsíců až 2 roky), přičemž trest na samé spodní hranici trestní sazby, tedy v trvání 6 měsíců, soud shledal jako dostatečný, také proto, že obžalovanému reálně hrozí přeměna podmíněného trestu v trvání 18 měsíců, protože se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozhodnutí Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14. 5. 2021, sp. zn. 1 T 133/2020. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 27. ledna 2022

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.